

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2013, de către inculpatul

Bordianu Vladimir Vladimir, născut la 12 februarie 1990, originar și domiciliat în s. Răuțelul Nou, r-l Fălești.

1. *Examinat în prima instanță: 16.12.2011-27.04.2012*
2. *Examinat în instanța de apel: 18.05.2012-20.06.2013*
3. *Examinat în instanța de recurs: 28.01.2014-12.03.2014*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 27 aprilie 2012, Bordianu V.V. a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, Bordianu V.V. la 22 septembrie 2011, în jurul orei 03.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a mers în gospodăria lui Petrineac Rodica, situată în s. Hiliuți, r-l Fălești, pentru a discuta cu fiica ultimei, unde ajungînd, a deconectat lumina de la contorul electric, apoi a bătut în ușa de la intrare în casă. Petrineac R. i-a deschis ușa și i-a comunicat lipsa fiicei sale la domiciliu, apoi în urma unor relații ostile apărute între ea și Bordianu V.V., ultimul, intenționat, i-a aplicat multiple lovituri cu un cuțit ce îl avea la sine, pe diferite părți ale corpului, cauzîndu-i victimei Petrineac R., conform raportului de expertiză medico-legală nr.98 din 23.09.2011, leziuni corporale grave periculoase pentru viață, care în scurt timp au dus la decesul persoanei.

Acțiunile lui Bordianu V.V. au fost calificate în baza art. 145 alin. (1) Cod Penal, adică, *omorul intenționat al unei persoane*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul și apărătorul său Lichii I.B., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocînd că: în cadrul procesului penal nu a fost administrată nici o probă directă ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, dimpotrivă infracțiunea dată a fost comisă de altă persoană, care este rudă cu judecătorul. Astfel, la 27.04.2012 inculpatul a înaintat cerere cu privire la recuzarea judecătorului, avocatului și procurorului, însă instanța de judecată a refuzat să o primească și ca urmare în 20 minute de deliberare a pronunțat sentința de 9 foi, care este lovită de nulitate absolută, în opinia apelantului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2013, a fost respins apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond a examinat cauza respectivă detaliat, a dat o apreciere corectă probelor acumulate pe cauză, în baza acestora, just a stabilit starea de fapt și vinovăția lui Bordianu V.V. în

baza art.145 alin.(1) CP. De aceea, susținerile apelanților, precum că pe cauză ar fi lipsit probe relevante ce ar demonstra vina inculpatului, nu au fost reținute de către instanța de apel.

Astfel, în viziunea instanței de apel, deducerile instanței de fond privind vina inculpatului, rezultă obiectiv din probele administrate și din circumstanțele stabilite pe cauză. Așa, obiectiv, toți martorii pe cauză au indicat la faptul, că în noaptea respectivă inculpatul era îmbrăcat în costum sportiv de culoare întunecată, cu dungi albe pe mâneci și pantaloni; unii din martori (Chistol A.V., Melnic V.S.) au indicat că în noaptea respectivă au văzut, au simțit prin pipăire cuțit la inculpat, acesta brava în legătură cu acest cuțit, spunea că va face probleme unor persoane. Din descrierile făcute, rezultă, că datele privind constituția fizică și hainele în care era îmbrăcat atacatorul, corespunde întocmai cu cele a inculpatului. De-aseamenea, informația ce revine de la mama victimei, reprodusă de către succesorul părții vătămate în ședința de judecată, indică, că persoana ce a atacat victima și pe ceilalți, este locuitor de la MTF. Nimeni din cei ce l-au văzut pe inculpat în ziua respectivă pînă la momentul faptei infracționale, nu au confirmat, că el ar fi avut răni vizibile, ori urme de sînge pe haina în care era îmbrăcat. Tot odată, pe hainele ridicate de la inculpat, au fost determinate pete evidente de sînge, după cum și urme de glod în regiunea genunchiului, iar potrivit concluziei expertului, leziunile corporale primite în timpul încăierării cu Iacubeț V., sub formă de excoriații roșietice fără crustă, nu au avut eliminări sangvine, iar potrivit declarațiilor martorului Țurcan E., la 21.09.2011, orele 19.00, dînsa a curățat hainele în care era îmbrăcat inculpatul de la murdărie, fapt ce denotă, că petele de sînge, cît și murdăria pe haine au provenit în cadrul acțiunilor infracționale în privința lui Petrineac R.

Relevante sînt concluziile medicului legist, din care rezultă univoc că pata de sînge depistată pe pantalonii inculpatului poate provine anume de la victimă, care corespunde și cu grupa sangvină a ultimei.

Făcînd o analiză detaliată a probelor pe cauză instanța de apel a menționat că instanța de fond argumentat a indicat pentru care motive a respins susținerile inculpatului, precum că declarațiile sale incriminatoare le-ar fi dat sub presiune psihică. Or, după cum rezultă din materialele cauzei, inculpatul pe tot parcursul urmăririi penale a fost asistat de către avocat, inclusiv de avocat ales de el, însă nu a invocat că este influențat psihic ori fizic în vederea determinării de a da declarații asupra sa. Dimpotrivă, din actele juridice legate de arest rezultă, că inculpatul, în fața judecătorului de instrucție, chiar a insistat să fie arestat, invocînd că-i este rușine pentru cele săvîrșite, iar la fața locului, în prezența persoanelor asistente, cît și a mamei sale, de-aseamenea nu a menționat despre influențarea sa (f.d.87).

De rînd cu acestea, susținerile inculpatului privind influențarea sa, a fost obiect al cercetărilor de către procuratura r-l Fălești. Prin ordonanța procurorului din 10.11.2011 a fost respins în pornirea urmăririi penale asupra persoanelor la care s-a referit inculpatul, adică cele susținute de apelanți, nu și-au găsit confirmare.

În viziunea instanței de apel sunt lipsite de relevanță susținerile apelanților, precum că instanța nu a verificat, dacă infracțiunea în cauză a fost săvîrșită de persoana Gașco, deoarece instanța de fond, just a apreciat și a verificat toate probele prezentate

într-un proces contradictoriu, în raport cu Bordianu V.V., luând în considerație prevederile art.art. 325 alin. (1) și 24 alin. (2) CPP.

Faptul, că martorul minor Petreac S. ar fi declarat, că persoana ce le-a atacat s-ar fi prezentat inițial ca fiind Gașco, nu poate pleda în suportul desființării sentinței de condamnare, deoarece pe cauză au fost acumulate un șir de probe relevante, care coroborează între ele, ce demonstrează vinovația inculpatului. Or, în condițiile când pe cauză sînt multiple probe ce indică la Bordianu V.V., ca persoana ce a săvîrșit infracțiunea în cauză, nu se exclude versiunea, că dînsul a putut să se prezinte cu un nume străin. Tot odată, succesul părții vătămate în ședința instanței de apel a relatat, că Bordianu V.V. anterior a mai fost la ei în gospodărie, o căuta pe Petreac L., atunci s-a prezentat că este Ruslan Gașco.

Deși autorii apelului invocă, că actele procedurale înfăptuite cu încălcări ale legii procedurale sunt nule, însă acestea nu indică care anume mijloace de probe pe cauză sînt nule. Mai mult, nici la sfîrșitul anchetei penale, nici în ședința de judecată, partea apărării nu a invocat nulitatea mijloacelor de probă, a probelor în ordinea stabilită de art.251 CPP.

Suținerea apelanților, precum că cauza ar fi fost examinată de către un complet care era lipsit de dreptul de a judeca cauza, nu poate fi reținut, deoarece conform materialelor cauzei, dosarul penal în privința lui Bordianu V.V. a fost repartizat aleatoriu judecătorului Păcaleu V., în ordinea stabilită de art.344 CPP. În cadrul examinării cauzei, au fost explicate drepturile participanților la proces, inclusiv dreptul la recuzarea judecătorului ce judecă cauza, însă recuzări din partea apărării nu au fost înaintate.

Afirmația că recuzarea ar fi fost înaintată pînă la acordarea ultimului cuvînt, însă nu a fost examinată în ordinea stabilită, nu a fost reținută, deoarece în procesul verbal al ședinței de judecată nu sînt reflectate date, precum că din partea apărării ar fi fost înaintată cerere privind recuzarea lui Păcaleu V. Tot odată, partea apărării nu a făcut observații asupra conținutului procesului verbal în ordinea stabilită de art.336 alin.(6), (7), (8) CPP.

Cele susținute nu au putut fi verificate de către instanța de apel, deoarece potrivit certificatului eliberat de la judecătoria Fălești înregistrarea audio-video a ședinței de judecată a fost efectuată, însă Hard-Discul, care constituie parte componentă al serviciului HP Pro Liant DL 180G 5 din baza de date, amplasat în judecătoria Fălești, este defectat, fapt fixat prin actul din 11.09.2012, motiv pentru care prezentarea discului cu înregistrarea ședinței de judecată este imposibilă (f.d.81-83 vol.4).

Din declarațiile șefei cancelariei judecătoriei Fălești M.Gonța, rezultă, că cererea de recuzare a judecătorului a fost prezentată la cancelarie de către mama inculpatului, după orele 14.00, dînsa îndată după înregistrare, a transmis cererea judecătorului, însă sentința deja era pronunțată.

Cît privește afirmația că infracțiunea în cauză ar fi săvîrșit-o Gașco M., nu este incident la caz, deoarece dispunînd de așa informație, inculpatul, care a fost permanent asistat de către avocat, nu era în imposibilitate de a anunța organele de drept de la

începutul urmăririi penale, în vederea elucidării și verificării informației de care dispunea.

5. La 01 noiembrie 2013 inculpatul atacată cu recurs ordinar decizia instanței de apel, prin care solicită casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând argumente identice cu cele invocate în cererea de apel și descrise în pct. 3 al prezentei decizii. De asemenea, inculpatul a menționat că avocatul Lichii B. i-a promis că va înainta recurs, însă acesta nu și-a executat obligațiile, aflând de acest fapt inculpatul imediat a înaintat singur recurs, prin ce solicită repunerea în termen a recursului declarat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Conform art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401 Cod de procedură penală, inculpatul este în drept să declare recurs ordinar, atât în latura penală, cât și în cea civilă. Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărârilor instanței de apel, potrivit prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 17.07.2013, în instanța de apel a fost escortat inculpatul, căruia în aceeași zi i-a fost înmînată copia deciziei motivate a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2013, fapt confirmat și prin semnătura acestuia pe recipisa anexată la materialele cauzei (f.d. 212, v.4). Iar decizia motivată a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2013, tradusă în limba rusă, i-a fost înmînată inculpatului la 26.07.2013, fapt confirmat prin recipisa din 25.07.2013 (f.d. 223, v.4).

Recursul ordinar a fost depus de către inculpat la 01.11.2013 (f.d.229, v.4).

Potrivit art. 230 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Revenind la cauza penală ce face obiectul recursului, Colegiul constată că, termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a epuizat la data de 26.08.2013, inclusiv.

Referitor la argumentul recurentului precum că, avocatul Lichii B. i-a promis că va înainta recurs, însă acesta nu și-a executat obligațiile, Colegiul consideră că nu constituie un motiv întemeiat, pentru a repune în termen recursul declarat.

În astfel de circumstanțe, raportînd speța dată, la prevederile art. 432 alin. (2) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar de către inculpat a expirat, prin urmare recursul ordinar declarat este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2013, de către inculpatul **Bordianu Vladimir Vladimir**, în propria cauză penală, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 martie 2014.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti